Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.
Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.
Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.
Письма приймають ся лишь франкованѣ.
Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.
Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 207. Субота 14 (26) вересня 1891. Рôкъ I.

Клопоты Румуніи.

Вчера згадали мы коротенько про вѣсти, якѣ наспѣли зъ Румуніи, а котрѣ вказують на то, що еи пôвнôчный сусѣдъ, Россія, зачинає еи знову по давному непокоити. Kreuz. Ztg. принесла именно вѣсть, що Россія домагаєсь ревізіи свого права переходу черезъ Добруджу и мала вже навѣть вôднестись въ сѣй справѣ до румуньского правительства, котре такъ тымъ занепокоилось, що вôднеслось мабуть навѣть до союзныхъ державъ середнои Европы зъ запытанємъ, чи онѣ на случай потребы схотять дати ѣй яку помôчь, бо въ противнôмъ случаю буде она мусѣла порозумѣти ся зъ Россією, такъ, якъ то зробила Туреччина въ справѣ дарданельской не дôставши вôдъ сихъ державъ нѣякои помочи.

Не знаємо, о скôлько ся вѣсть що до самои Румуніи єсть правдива; вказанє на примѣръ Туреччины єсть однакожь зовсѣмъ невôдповѣдне, бо Туреччина, якъ то теперь показує ся, зовсѣмъ не вôдносилась до державъ середнои Европы и не домагалась вôдъ нихъ помочи. Але що Румунія єсть зъ Добруджею въ немалôмъ клопотѣ, то рѣчь бôльше якъ певна, навѣть въ тôмъ случаю, хочь бы Россія не домагалась вôдъ неи ревізіи якогось тамъ права до переходу черезъ сей край. Добруджа єсть пôдъ взглядомъ стратеґичнымъ за надто важна для Россіи, якъ щобы она не звертала теперь на ню своеи уваги. Въ вôйнахъ Россіи зъ Туреччиною грала Добруджа важну ролю. Въ 1828 р. переходило войско россійске черезъ Добруджу на Балканъ. То само було и въ 1854 р., коли то мѣста Тульджа, Ґалацъ и Браила були для Россіи найважнѣйшими точками до дальшои операціи военнои. Въ послѣднôй вôйнѣ россійско-турецкôй въ 1878 грала Добруджа лишь малу ролю а то головно длятого, що цѣлый походъ ишовъ черезъ Румунію. Теперь же коли Румунія невдоволена поступованємъ Россіи по тôй вôйнѣ достанула бôльше по сторонѣ державъ середнои Европы, сталась Добруджа для Россіи дуже важною. Звѣстно, що Россія въ Санъ-Стефаньскôмъ договорѣ поминула була зовсѣмъ Румунію а и берлиньскій договоръ признавъ ѣй лишь самостôйность и дозволивъ ѣй оголоситись королѣвствомъ; але за то мусѣла она вôдступити Россіи урожайну Бесарабію а дôстала за то багнисту въ пôвнôчнôй части а суху и мало урожайну та й мало залюднену въ полудневôй сторонѣ Добруджу. Одень зыскъ еи бувъ хиба лишь той, що она приперлась вôдъ теперь до Чорного моря, але не маючи тутъ добрыхъ портôвъ не могла и того добре выхôснувати. Такъ отже позôстало невдоволенє Румуніи до Россіи и до нинѣ. Поучена досвѣдомъ перехилилась она на сторону державъ середнои Европы и стала теперь укрѣпляти у себе дома важнѣ позиціи стратеґичнѣ, щобы на случай потребы не пустити Россію, колибъ она знову хотѣла йти на Балканъ або бодай здержати еи доти, доки другѣ державы не дали бы ѣй вôдповѣднои помочи. Такъ повстала сильно укрѣплена лінія Фокшаны-Ґалацъ и крѣпости доокола Букарешту, котрѣ пôсля погляду знатокôвъ мають бути по парискихъ найсильнѣйшѣ въ цѣлôй Европѣ.

Сѣ укрѣпленя Румуніи змушують отже Россію конче въ данôй хвили кинутись на Добруджу, не диво, що сама гадка Россіи о тôмъ мусить вже лякати Румунію. Середъ теперѣшныхъ условій, позôстає Добруджа дѣйстно ще найлѣпшою дорогою для Россіи на Балканъ. Опираючись на Исмаилу и Рені, може она дуже легко форсувати переходъ черезъ Дунай а опанувавши румуньскѣ мѣста въ Добруджи, Исакче и Тульджу, може отворити собѣ догодну дорогу черезъ Бабадаґъ до Меджидє при зелѣзници Кистендже-Чорна вода. Сухопутне войско россійске моглобы при тôмъ знайти велику помôчь и въ фльотѣ, котра черезъ порты Портица-Усте, Кистендже и Манґалія, моглабы єго пôдпирати. Тымъ способомъ могла бы Россія не лишь легко опанувати цѣлу Добруджу и дôстати ся до болгарскои границѣ, але и дôставши въ свои руки зелѣзницю Кистендже-Чорна вода, моглабы зайти Букарештъ зъ боку.

Якъ видимо, шансы россійского походу на Балканъ черезъ Добруджу були бы не злѣ. А що зробила Румунія, щобы тôй евентуальности оперти ся? Зовсѣмъ нѣчого; не лишь, що край сей стоить зовсѣмъ отворомъ, бо не має нѣякихъ укрѣплень, але навѣть и жителѣ тамошнѣ не були доси тѣснѣйше звязанѣ зъ Румунією, не мали тыхъ самыхъ правъ, що старѣ румуньскѣ провінціи, не мали навѣть своихъ представителѣвъ въ румуньскôмъ парламентѣ. Ажъ теперь опамяталась Румунія и задумала бодай политично звязати Добруджу сильнѣйше зъ цѣлымъ краємъ. Правительство лагодить законъ, пôсля котрого Добруджа має одержати чотирохъ послôвъ до парляменту. Впрочôмъ не робить ся нѣчого и очевидно спускаєсь теперь на помôчь державъ. Кажуть, що король румуньскій и єго правительство мають бути дуже занепокоєнѣ найновѣйшими змаганями Россіи, а навѣть розôйшлась чутка,

---

18

Чародѣйный кафтанъ.

Оповѣданє Кольомана Міксата.

(Дальше).

Такъ отже уложили они все якъ найточнѣйше: яка буде вѣнчальна сукня, якій вѣнець и якѣ мають бути черевички, якъ она зъ тыхъ пять тысячѣвъ дукатôвъ дасть чотирѣ тысячѣ Максимови и скаже: „На, возьми, щобы-сь не казавъ, що тобѣ жѣнка нѣчого не принесла". Тогды вôнъ спытає: „А зъ вôдкижь вы то взяли?" А она скаже: „Знайшли на дѣравôмъ мостѣ". А на конець пустять байку, що то они дôстали тѣ грошѣ въ спадщинѣ и тогды будуть жити собѣ вѣкъ щасливо ажъ до смерти.

Цінна стала весела, смѣяла ся, ажъ въ долонѣ плескала, такъ ѣй то сподобалось, коли ѣй старый Лестякъ представивъ, якъ то она буде жити. На другій день вôдомкнули они зелѣзну скриню въ ратуши: Лестякъ оглянувъ кафтанъ ще разъ дуже докладно и пôйшовъ вôдтакъ до Сеґедину, щобы тамъ у богатыхъ турецкихъ купцѣвъ накупити всего, що потреба, якъ тоненького темнозеленого оксамиту, шнуркôвъ та медвежій блямъ, абы нимъ пôдбити кафтанъ. Коли такъ всего накупивъ, взявъ ся чимъ скорше и завзято до роботы.

Але не легка то була робота. Що вечера приносивъ вôнъ потайкомъ кафтанъ пôдъ своимъ плащемъ, щобы єго вôдтакъ раненько знову потайкомъ занести на свое мѣсце. Єму було вôльно заходити свободно до комнаты старшого начальника и длятого нѣхто не звертавъ на то уваги, що вôнъ такъ часто приходивъ. Може єго старшій начальникъ за чимъ посылавъ?

Вôнъ замкне ся бувало въ алькірику и робить вôдъ вечера до рана зъ вдохновенємъ и пристратію правдивого артиста. Часами розбудить ще и Цінну середъ ночи та показує ѣй поодинокѣ куснѣ, що зачинали чимъ разъ бôльше подобати на правдивый кафтанъ. Єго очи свѣтять ся, чоло ажъ горить таке горяче, нôсъ натягаєсь а голосъ ажъ дрожить зъ гордои радости:

— Подиви ся теперь на отсѣ рукавы, на ковнѣръ!

Колижь до двохъ недѣль бувъ пôдробленый кафтанъ ажъ до послѣдного ґузика готовый, то серце єго наповнилось солодкимъ чувствомъ.

— Хиба вже не може бути на свѣтѣ величавѣйшого дѣла!

Була якъ разъ нôчь. Когуты пѣяли. Кравець выглянувъ крôзь вôкно на дворъ. Вôнъ замовивъ своихъ людей на опôвнôчь и они крутили ся около єго хаты, доки вôнъ кафтанъ не скôнчить. Песъ Бодрый ставъ своимъ гавканємъ вôдкликатись на пѣянє когутôвъ. Ага, вôнъ людей звѣтривъ. И въ самôмъ дѣлѣ, они прийшли. Кравець пустивъ ихъ до хаты.

— Нате, подивѣть ся!

Они лишь роты порозззявляли, такъ счудувались. На постели лежали розложенѣ два золотистѣ кафтаны и були такъ до себе подôбнѣ якъ одно яйце до другого, якъ одно зерно пшеницѣ до другого.

— Ну, що скажете на то? — спытавъ майстеръ.

Одень вôдозвавъ ся:

— Дѣйстно, ты кравець понадъ всѣхъ кравцѣвъ, найбôльшій кравець, доки свѣтъ свѣтомъ.

Другій не говоривъ вже нѣчого лишь сягнувъ у чересъ и высыпавъ зъ него цѣлу купу дукачѣвъ на стôлъ.

— Тутъ якъ разъ 4.500 дукатѣвъ. Перечислѣть, пане майстеръ, коли не вѣрите.

— А чортъ бы ихъ тамъ числивъ! Не для грошей, а для славы я робивъ.

— Котрый же брати? — спытавъ той довгій, показуючи на оба кафтаны. — Котрый зъ нихъ нашъ?

Лестякъ стоявъ коло постелѣ и не знавъ, що сказати. Вôнъ собѣ думавъ:

— Маюжь имъ дати дѣло моеи штуки та не бачити єго вже нѣколи? Они занесуть

що король має выѣхати до Берлина и тамъ засягнути рады нѣмецкого цѣсаря. Чи всѣ тѣ вѣсти суть правдивѣ, годѣ знати; не далека будучность мабуть то покаже, але що Добруджа приспорює теперь Румуніи не мало клопоту, о тôмъ не можна сумнѣвати ся.

Справы краевѣ.

(*Статистика выборôвъ до Сойму краевого въ р. 1889*). Статистичне бюро краєве при краєвôмъ Выдѣлѣ, остаюче пôдъ управою дра Пілята, выдасть небавкомъ кôлька праць, заслугуючихъ на обширнѣйшу згадку. Перша праця, вже цѣлкомъ выкôнчена: Выборы до Сойму краєвого въ 1889 р. на пôдставѣ актôвъ выборчихъ и иншихъ жерелъ урядовыхъ, опрацювана концептовымъ аплікантомъ краєвого Выдѣлу, п. Здиславомъ Ґашиньскимъ.

Авторъ пôдносить передовсѣмъ въ своѣй працѣ три змѣны, якѣ зайшли вôдъ послѣдныхъ выборôвъ зъ р. 1883 въ ординации выборчôй, именно змѣна въ розграниченю выборчихъ округôвъ для сѣльскихъ громадъ, що кождый зъ 74 повѣтôвъ становить окремый кругъ выборчій для выбору посла зъ громадъ сѣльскихъ. Друга змѣна, що право выбираня въ ґрупѣ громадъ сѣльскихъ на рôвнѣ зъ выбраными черезъ тѣ громады выборцями, прислугує дотеперь лишь тымъ властителямъ дôбръ табулярныхъ, оплачуючимъ менше якъ 100 зр. податку, котрѣ оплачують бодай 25 зр. податкôвъ реальныхъ. Вкôнци третя змѣна єсть та, що перенесено мѣсце выбору въ ґрупѣ большихъ посѣлостей зъ Залѣщикъ до Чорткова.

Загальне число громадъ въ краю, выносить теперь 6232, зъ котрыхъ 15 выбирає пословъ въ ґрупѣ громадъ мѣскихъ, такъ, що до округôвъ громадъ сѣльскихъ належить 6217 громадъ.

Выборы до Сойму переведенѣ передъ новымъ спискомъ людности, котрый выказавъ значный прирôстъ людности въ цѣлôмъ краю, повиннѣ були выказати такожъ прирôстъ правыборцѣвъ. Тымчасомъ рѣчь має ся зовсѣмъ противно. Въ роцѣ 1876 було 508.617 правыборцѣвъ; въ 1883 р. було 537.923, або о 29.306 выборцѣвъ больше; теперь лїста выборцѣвъ зменшила ся о 6.608, або о 0·12 прц. менше нѣжь въ 1883 р.

Тота знижка сама зъ себе не є страшна, але коли розважити, що зъ приростомъ людности не зменшеня але збôльшеня можь було сподѣвати ся, то має она безъ сумнѣву своє значѣнє. П. Ґашиньскій пôдносить, що зменшенє правыборцѣвъ показує на тоє, що зъ розвоємъ вôдносинъ господарскихъ починає проявлятись и у насъ, хочь ще лишь незначно,—тенденция до зменшуваня самостôйныхъ господарствъ, котрыхъ дохôдъ не походить переважно зъ працѣ въ чужихъ господарствахъ.

Попри тôй загальнôй тенденции могли тутъ, — по гадцѣ автора, — дѣлати спôльно ще и побочнѣ причины. До такихъ причинъ зачисляє авторъ головно рухъ еміґраційный селяньства до Америки, особливо зъ захôдныхъ повѣтôвъ краю. Рухъ тôй обгорнувъ богато повѣтôвъ и зневолює еміґрантôвъ позбавляти ся своєи власности и землѣ, черезъ що зменшаєсь число правыборцѣвъ. На ихъ бо мѣсце не вступають новѣ платники податкôвъ, бо по найбôльшôй части ґрупы еміґрантôвъ купують мѣсцевѣ, що вже перше були правыборцями. Дальшою причиною буде упадокъ ремѣсничихъ занять по меншихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ, зневоленый рôжными обставинами, особливожь черезъ невстоянє въ конкуренции зъ чужими выробами и лихвою.

Взагалѣ удѣлъ правыборцѣвъ въ голосованю на выборцѣвъ въ цѣлôмъ краю бувъ мало оживленый, такъ само якъ въ 1883 р., а авторъ поясняє се до певнои границѣ тымъ, що выборы посереднѣ взагалѣ не будять того интересу людности, що выборы безпосереднѣ. При послѣдныхъ правыборахъ лишь въ однôмъ окрузѣ, т. є. въ Бôбрцѣ, голосувало больше нѣжь половина управненыхъ до голосованя, именно 58·88 прц.; въ Стрыю взяло участь 44·83 прц. управненыхъ; въ Старôмъ мѣстѣ 41·35 прц.; въ Перемышляхъ 41·11 прц.; до округôвъ зъ найнекористнѣйшимъ процентомъ голосуючихъ зачисляє ся: Бяла 9·96 прц., Мысленичѣ 9·87 прц., Надвôрна 9·71 прц.

Въ попередныхъ выборахъ соймовыхъ въ 4 кругахъ громадъ сѣльскихъ вôдбувало ся подвôйне голосованє; при послѣдныхъ выборахъ було такихъ округôвъ вôсѣмъ: Бережаны, Бжозôвъ, Городокъ, Грыбôвъ, Ясло, Ланьцутъ, Ропчицѣ и Станїславôвъ.

У всѣхъ 74 повѣтахъ було въ ґрупѣ меншои посѣлости загаломъ 12.347 управненыхъ до голосованя, голосувало 11.247 выборцѣвъ, 384 голосôвъ було неважныхъ, а решта голосôвъ 10.860 упали въ слѣдуючôмъ вôдношеню: на властителѣвъ большихъ посѣлостей 50·48 прц.; на интелїґенцію мѣску 20·57 прц.; на селянъ 10·65 прц.; на урядникôвъ державныхъ 10·05 прц.; на священикôвъ рускихъ 7·37, на латиньскихъ 0·86 прц.; на купцѣвъ и промысловцѣвъ 0·02 прц.

Выборча борба була дуже горяча, бо у 8-охъ округахъ прийшло до поновного голосованя, а въ Бережанахъ ажь льосъ рѣшавъ о выборѣ посла, котрый по уневажненю кôлькохъ голосôвъ доперва одержавъ ту значнѣйшу рôжницю голосôвъ.

Переходячи до выборôвъ зъ ґрупы мѣстъ, авторъ пôдносить на пôдставѣ послѣдного спису людности, що въ 15 мѣстахъ, становлячихъ округи выборчѣ мѣскѣ, зросло число людности о 48.526 мешканцѣвъ або о 13·25 прц. Вôдповѣдно до того, не такъ значно зросло число управненыхъ до голосованя, бо лишь о 1.282, що въ процентѣ представляє ся 0·44 прц. Мѣсто Бяла, Броды, Станїславôвъ, Стрый и Тернопôль выказують навѣть зменшене число управненыхъ.

Въ мѣстахъ найзначнѣйшу участь въ выборахъ треба признати Тернополеви, де голосувало 77·29 прц. загалу управненыхъ, а выборча борба була найбôльше оживлена.

Найслабшу участь, бо вôдъ 30 до 40 прц. выказують мѣста: Броды, Стрый, Львôвъ и Тарнôвъ; зъ тыхъ найслабшу Станїславôвъ, бо лишь 18·95 прц.

При выборахъ зъ большихъ посѣлостей пôдносить авторъ, що въ ґрупѣ тôй выборы черезъ повномочіє прибрали такѣ розмѣры, що голосы повномочникôвъ становили при послѣдныхъ выборахъ 52 прц. Передує въ тôмъ округъ краковскій.

Ненастанне зростанє числа выборцѣвъ (въ 1876 р. выносило 2.086, въ 1883 р. 2.235, теперь 2419) доказує, що бôльшѣ маєтности пôдпадають чимъ разъ больше парцеляции. Иншѣ причины, якъ пôдвысшуванє податкôвъ ґрунтовыхъ, роздѣлъ дôбръ черезъ спадковѣ дѣлы, котрѣ постôйно вплывають на збôльшенє числа выборцѣвъ зъ тои ґрупы, дѣлали такъ само и давнѣйше.

Въ порôвнаню зъ р. 1883, лишь оденъ округъ выборчій большихъ посѣлостей, т. є. краковскій, выказує лишь о одного управненого до голосованя менше, впрочôмъ у всѣхъ округахъ єсть прирôстъ, такъ, що коли пересѣчно на 51 управненыхъ припадавъ въ р. 1883 оденъ посолъ, то теперь оденъ посолъ припадає майже на несповна 55 управненыхъ.

Зъ числа 1312 вôдданыхъ голосôвъ показало ся при справдженю выборôвъ 114 голосôвъ неважныхъ, або 9·59 прц. — полишилось отже важныхъ 1188 голосôвъ. Тѣ голосы роздѣлили ся въ той спосôбъ, що 78.77 прц. упало на властителѣвъ большихъ посѣлостей. 14·45 прц. на интелїґенцію мѣску, 5·71 прц. (въ двохъ округахъ) на урядникôвъ держав-

---

єго вôдтакъ Богъ знає куды и навѣть не буду знати, де вôнъ подѣвъ ся, а вôдтакъ буду ще вѣчно журити ся, що зъ нимъ стало ся. Не буду видѣти Турка, що буде передъ нимъ покланяти ся ажь до самои землѣ та буде цѣлувати роботу моихъ рукъ. Нѣ, нѣ! Таки мусить такъ бути, бо то дѣло майстерске. Я хочу мати єго завсѣгды передъ очима та любувати ся нимъ.

— Ей, та чому бо вже разъ не покажете намъ, котрый то новый? — гримнувъ Ґоліятъ нетерпеливо.

— А вы длячого завзяли ся якъ разъ на новый?

— Бо знаю, що вôнъ для насъ призначеный.

Лестякъ кинувъ собою ображеный.

— Нѣ, нѣ, — вôдозвавъ ся вôнъ охриплымъ голосомъ. — ....Якъ разъ берѣть собѣ старый, правдивый.... Новый..., най лишить ся Кечкеметцямъ.

Ґоліятъ взявъ чимъ скорше кафтанъ и сховавъ єго пôдъ плащь. Вôдтакъ отворились дверѣ и заразъ заперлись. Оба чоловѣки щезли середъ нôчнои темрявы.

Старый положивъ ся спати, але не мавъ доброго спочинку. Єго мучили страшнѣ сонни мары. Дукаты, котрѣ вôнъ всѣ згорнувъ до коша и поставивъ пôдъ постѣль, стали якъ тоненькѣ пауки лазити по стѣнахъ: „Ану, вы, пауки, злѣзайте изъ стѣнъ!“ Оденъ дукатъ скочивъ єму на груди и ставъ танцовати якъ скаженый. „Ну, зажди, я тебе заразъ зловлю“. Вôнъ замахнувъ ся рукою, але не мôгъ якось єго зловити, хочь тоненькѣ ноги павука-дукача кололи єго мовъ шпильками и вôнъ трясъ ся, що ажь зубами почавъ дзвонити.

Вôдтакъ знову здавало ся єму, що прийшовъ чортъ та вышкиривши зубы забирає золото, топить єго и ллє єму до уха, а розтоплене золото иде єму жилами та ажь голову розсаджує. А коли въ нѣмъ такъ кровь грає, кличе хтось до него страшнымъ голосомъ: Лестяку, що ты наробивъ, що ты наробивъ!

Вôнъ схопивъ ся, убравъ ся, притуливъ голову до студеной шибы и такъ перестоявъ до рана. Вôнъ чувъ, що въ нѣмъ щось дуже дуже духъ запирає, але не важивъ ся признавати до того. Отъ, якось то буде. Тажь то рѣчь певна, зовсѣмъ певна. Вôнъ занѣсъ кафтанъ назадъ до ратуша и замкнувъ тамъ въ скриню, а вôдтакъ вернувъ до хаты, де спала Цінца, щобы ѣй вôддати ключь и при сѣй нагодѣ шепнувъ ѣй до уха:

— Все буде добре, серденько моє, тамъ пôдъ постелею побренькують вже червôнцѣ. Буде вже за що конѣ до весѣльного воза запрягати.

— Але надармо силувавъ ся вôнъ бути спокôйнымъ; єго змѣшане лице суперечило тому. Нѣгде не мôгъ знайти собѣ мѣсця.

Якъ та муха приголомшена крутивъ ся вôнъ то сюды то туды, ажь на конець зайшовъ до свого сына, де вже заставъ гайдука Пінтея зъ листомъ.

Старшій начальникъ выглядавъ дуже добре, єго лице новне житя ажь свѣтило ся вôдъ веселости. Вôнъ якъ разъ скôнчивъ убирати ся.

Та и одѣжь була на нѣмъ зовсѣмъ инша, якъ бувало давнѣйше, зовсѣмъ така, якъ пристало на шляхтича; замѣсть дольмана мавъ аттілю зъ розпореными рукавами а розпôръ бувъ пôдшитый вышневою уставкою.

— Добрый-день, тату! Що тамъ нового чувати?

— Хочу тебе щось просити.

— Кечкеметскому старшому начальникови приказує лишь оденъ чоловѣкъ въ цѣлôмъ Кечкеметѣ.

— Ты нѣбы думаєшь, що я.

— Вы вгадали. Ну, щожь прикажете?

— Отъ дрôбниця, простый забагъ. Знаєшь що? Колибъ колись до Кечмету прийшло яке вороже войско, то я бы убравъ ся въ Кафтанъ и вийшовъ до него.

— Отъ, маєте! Не злый жартъ. Якъ разъ менѣ на руку, бо я и такъ мусѣвъ бы бувъ когось иншого посылати.

— Або що стало ся? — спытавъ кравець поквапно.

— Тажь вôдъ пôвночи стоить вже войско великого везира Кара-Мустафы недалеко мѣста. Они идуть зъ Бѣлграду до Кекки[1]) и прислали

[1]) Маленька мѣсцевôсть въ пôвнôчнôй Угорщинѣ недалеко Льошонча.

[...]ныхъ, 1·12 прц. (въ однôмъ окрузѣ) на священика.

Порôвнуючи зъ р. 1883, показуесь, що въ хосенъ большихъ посѣлостей було вôддаlыхъ больше голосôвъ, за те майже о стôлько зменшивъ ся процентъ голосôвъ на особы зъ интелиґенции мѣской. Голосы на священикôвъ и урядникôвъ остають майже въ тôмъ самôмъ вôдношеню.

Переглядъ политичный.

Зъ Пешту доносять, що прелимінарь буджету угорского выкаже якусь надвышку доходôвъ. Прелимінарѣ поодинокихъ міністерствъ не будуть зменшенѣ, въ наслѣдокъ умѣренныхъ жаданѣ міністра войны.

Ческій посолъ Масаржікъ выголосивъ въ Страконицу бесѣду, въ котрôй сказавъ, що Чехи мають завсѣгды симпатіи для Россіи, однакъ не могутъ дораджувати Австріи союзъ зъ Россією, коли вже завязала на довшій лѣта союзъ зъ Нѣмеччиною и Италією тымъ бôльше, що Россія не хоче нѣчого чути о союзѣ зъ Австрією. Въ парляментѣ союзъ Чехôвъ зъ феодальною шляхтою є неможливый, якъ неможливе такожь сполучене въ одинъ клюбъ зъ Старочехами и Моравянами.

Взглядомъ клюбу Гогенварта и польского кола займуть Молодочехи становище выжидаюче.

Въ Празѣ и другихъ ческихъ мѣстахъ вже майже все готове на принятє Є. Вел. Цѣсаря. Въ Празѣ пристроенѣ всѣ нѣмецкій домы чорножовтыми хоругвами а ческій бѣло-червоными. До Праги приѣдуть такожь міністры ґр. Фалькенгайнъ и Шенборнъ. Ґр. Фалькенгайнъ буде дня 30 с. м. при принятю Є. Вел. Цѣсаря на выставѣ стадницы а ґр. Шенборнъ перебуде въ Празѣ три днѣ. Нѣмцѣ постановили мабуть и пôдчасъ гостины Цѣсаря не являтись на выставѣ.

Въ наслѣдокъ смерти вел. княг. Александры Павловны вертає царь назадъ до Россіи. Вчера наспѣла була вѣсть зъ Копенгаґи, що царь буде нинѣ рано вертати черезъ Варнемінде и Берлинъ, пôзнѣйше однакожь ту вѣсть вôдкликано. Царь поѣде мабуть просто до Москвы.

В. Порта розôслала за границю до своихъ репрезентантôвъ обѣжникъ, въ котрôмъ поясняє справу дарданельску припôмненемъ, що россійска фльота охотнича удержує вже вôдъ давныхъ лѣтъ комунікацію межи Одессою а Владивостокомъ, та що єи кораблѣ пôдъ торговельною фляґою переплывають морску тѣснину свободно. А коли часами бувало, що пôдчасъ транспортованя засудженыхъ пôдъ войсковымъ конвоємъ задержувано такій корабль, то щобы на дальше таке не лучалось, дôставъ комендантъ Дарданелѣвъ формальнѣ вказôвки. Въ тôмъ отже нема нѣякои змѣны нѣ нарушеня трактатôвъ, а лишь давнѣй звычай задержано и на будуще.

За згодою болгарского правительства прибувъ до Софіи высшій офіциръ турецкій, котрый має розслѣдити, о скôлько оправданѣ суть закиды, якѣ робить Сербія Болгаріи въ справѣ стяганя войска на границы.

сюды по провіянтъ. Якъ разъ принѣсъ Пінтей письмо.

— А то знаменито, — сказавъ на то кравець зъ одушевленємъ. — Я пôйду до нихъ.

— Дуже добре. — Пінтей, кажѣть тамъ мому татови осѣдлати коня.

— Котрого? Буланого?

— Карый буде може лѣпшій, бо вôнъ спокôйнѣйшій. Нинѣ не мôгъ бы я и такъ пôйти, бо у насъ судова розправа. Подумайте собѣ тату, позываe не хто иншій лишь самъ султанъ калґайскихъ Татарôвъ. Кôлькохъ кечкеметскихъ парубкôвъ займили Татарамъ цѣлу череду овець та ще и Татарôвъ здорово набили. Одень зъ нихъ вже и померъ.

— Свѣтъ обернувъ ся до горы ногами.

— Але що найкрасше, то, те — говоривъ старшій начальникъ дальше — що Кечкеметъ має теперь таку повагу, що навѣть самъ калґайскій султанъ мусить у насъ доходити свого права и не може самъ собѣ справу робити, якъ ему подобаєсь. То все тôй кафтанъ наробивъ. Але отъ, бувъ бы вже и забувъ, Пінтей заждѣтько. Идѣть насамперѣдъ на ринокъ, та вышукайте чотирохъ людей вôдповѣдныхъ па судьѣвъ, можуть бути навѣть и Турки, коли иншихъ не буде.

(Дальше буде).

Новинки.

— **Громадѣ Орховичѣ** въ повѣтѣ мостискôмъ жертвувавъ Є. Вес. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя**. Міністеръ торговлѣ именувавъ практикантôвъ почтовыхъ: Ивана Квятовского, Корнила Петровича, Якова Шрайбера, Іосифа Шелиґевича, Михайла Врублевского, Іосифа Галюха, Олександра Кисѣлевского, Михайла Курка, Бертольда Герциґа, Іосифа Калика и Симеона Вorобля; дальше експедиторôвъ почтовыхъ: Едмунда Шторха и Ивана Машка — почтовыми асистентами, а Дирекція почтъ и телеґрафôвъ призначила Ив. Квятовского для Пôдволочискъ, Корнила Петровича для Коломыи, Якова Шрайбера для Нового Санча, Іос. Шелиґевича, Мих. Курка и Ив. Машка для Ряшева, Мих. Врублевского и Олекс. Кисѣлевского для Тернополя, Іос. Галюха для Бѣлои, Бертольда Герциґа для Львова, Іос Калика для Станіслававова, Симеона Вороблядля Живця а Едмунда Шторха для Вадовичь.

— **Перенесеня**. Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла асистентôвъ почтовыхъ: Якова Цавдерера зъ Ряшева до Львова, Ант. Зелиньского зъ Тернополя до Станіславова и Севастіяна Бара зô Станіславова до Кракова.

— **Запомоги**. Краєвый Выдѣлъ въ порозумѣню зъ краєвою Радою шкôльною удѣливъ зъ призначеного Соймомъ до диспозиціи Краєвого Выдѣлу фонду на пôдмоги для бурсъ рускихъ и польскихъ слѣдуючихъ субвенцій: Рускôй Бурсѣ въ Бережанахъ 100 зл.; Бурсѣ им. Крашевского въ Дрогобичи 300 зр.; Рускôй Бурсѣ им. св. Ив. Хрестителя въ Дрогобичи 100 зр.; Бурсѣ им. Коперника въ Ярославѣ 200 зр; Рускôй Бурсѣ им. св. о. Николая въ Перемышли 100 зр.; Бурсѣ ґімназіяльнôй им. бл. [illegible] Ф. Дымницкого въ Ряшевѣ 200 зр.; Бурсѣ [illegible]рѣ 100 зр.; Бурсѣ им. Крашевского въ Станіславовѣ 300 зр.; Рускôй Бурсѣ им. св. Николая въ Станіславовѣ 150 зр.; Бурсѣ учительскôй въ Тернополи 300 зр.

— **Канонічный процесъ** станіславôвского епископа Преосв. Куйловского вôдбувъ ся передъ трома днями у Вѣдни въ папскôй нунціятурѣ. При церемоніи були присутнѣ о. Теодоръ Цюрко и войсковый капелянъ о. Мих. Курневичь. По укôнченôй церемоніи вôдбувъ ся у нунція Ґалімбертія на честь еп. Куйловского обѣдъ.

— **Страшна катастрофа** притрафила ся недавно въ Новôмъ Йорку въ Америцѣ. Три величезнѣ домы завалили ся въ однôй хвили и осѣли одною купою румовища на середъ улицѣ, покрываючи вѣчнымъ гробомъ мешканцѣвъ тыхъ домôвъ, въ котрыхъ мѣстились рôжнѣ робôтнѣ, аптика, друкарня и реставрація, — и тыхъ людей, що въ тôй хвили переходили черезъ улицю, бо нещастє лучилось въ саме полудне. Щасливымъ збѣгомъ обставинъ стало ся якось такъ, що не всѣ робôтники поприходили того дня до своихъ занять и що взагалѣ мало находило ся на той часъ людей въ домахъ. По тыждни невсыпучои працѣ выдобули усѣхъ трупôвъ зъ пôдъ румовищь, а було ихъ 60 особъ. Страшный и вôдразливый образъ представляли тѣ трупы! Жѣнки, дѣти шукали своихъ чоловѣкôвъ и батькôвъ, родина родныхъ, а находили лише безобразну масу, котра приводила до роспуки а навѣть до божевôльства. Одинъ маляръ покоєвый въ приступѣ божевôльства вôдъ тыхъ страшныхъ образôвъ, убивъ свою жѣнку, двоє дѣтей, а вôдтакъ и себе.

— **Въ корчмѣ** въ Теофільпôльцѣ, коло Козовы, побили въ ночи зъ 20 на 21 н. ст. вересня вôйта такъ красно, що ажь занесено єго до дому а другого дня приѣздивъ лѣкарь, бо мали въ нѣмъ щось вôдбити.

Вѣсти епархіяльнѣ.

Еп. Станіславôвска.

Въ пропозицію на Сухоставъ принятѣ оо.: Гр. Ковчь, Ил. Сѣменовичь и К. Литвиновичь.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 10 н. ст. падолиста розписанѣ парохіи: Порхова, деканата бучацкого (о. Бѣлиньскій зъ Перемилова зрѣкъ ся презенты), Яблониця, надвôрнянського деканата и Братишѣвъ, товмацкого деканата.

Введенѣ оо.: Д. Хоминъ яко завѣдатель въ Яблôнцѣ, Т. Гаморакъ яко завѣдатель въ Торговици, Евг. Филиповичь яко завѣдатель въ Олеши, М. Бровка яко сотрудникъ въ Говиловѣ, Вол. Каргутъ яко прив. сотрудникъ Циганахъ и Ал Русинъ яко сотрудникъ въ Обертинѣ.

Титулъ выслуженого декана одержавъ о. Ал. Кнѣгиницкій зъ Залѣщикъ.

† Посмертнѣ вѣсти.

— **Антонѣй Андагази** де Андагаза и Сентъ Андрашь, совѣтникъ намѣстництва, померъ вчера у Львовѣ по довгôй и тяжкôй недузѣ. Покôйникъ родивъ ся 1839 р. въ Бережанахъ, служивъ первѣстно при Намѣстництвѣ а вôдтакъ въ міністерствѣ дѣлъ внутрѣшныхъ, а пôзнѣйше бувъ старостою въ Рогатинѣ, Бучачи и Снятинѣ, зъ вôдки въ 1866 р. покликано єго до Намѣстництва, де служивъ ажь до смерти. Вѣчна єму память!

Господарство, промыслъ и торговля

Торгъ збôжемъ.

25 вересня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10—10·25	9·70 10·—	9 50 10 10	10·—10·50
Жито	8·00—8 65	8·— 8 40	8· —8 50	8·25—8·70
Ячмѣнь	6·50—7·70	6·——7 25	6·——7·—	6·50—8·—
Овесъ	7·00—7·30	6·80 7·—	6·70—7·—	7·00—7·40
Горохъ	6·50—9·—	6·50 8·—	6·25 9·—	6·50—9·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	13.—13.50	13·—13·—	13·—13 25	13·—13 50
Хмель	55·—60·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·70	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр пр. loco Львôвъ вôдъ 18 50 до 19·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55·— до 60·— за 56 кильо.

Телеграмы.

Вѣдень 25 вересня. Є. Вел. Цѣсарь принимавъ вчера на спеціяльнôй авдієнціи амбасадора зъ Парижа, ґр. Гойоша. — Бувша спѣвачка придворна Марія Вільтъ кинулась вчера въ приступѣ божевôльности зъ четвертого поверха на улицю и забила ся.

Парижь 25 вересня. Представитель Хинъ явивъ ся у міністра Рібота и повѣдомивъ єго, що правительство хиньске прислало єму телеґраму, въ котрôй каже, що буде якъ найенерґічнѣйше боронити Европейцѣвъ вôдъ ворохобникôвъ.

Петербургъ 25 вересня. Нов. Время доносить, що въ справѣ жидôвской будуть незадового предложенѣ радѣ державнôй новѣ проєкты оперті на студіяхъ ґен.-ґубернаторôвъ зъ Кієва, Вильна и Варшавы.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА
поручае:

Знаменити средства до консервованя **зубôвъ и яселъ** и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а також и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Въ мѣйскôмъ бюрѣ, (готель Жоржа), выдае ся **карты объѣздни,** котри приносять знижку 25—30% за звычайными білетами.
Тоже выдае ся **звычайни карты** подорожни на лінію Кароля-Людвика по оригінальной цѣнѣ.
Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.
Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,
площадь Бернардиньска ч. 7
кождого часу набути можна руску
БИБЛІЮ
выданя Диковского въ Перемышли
зъ численными мѣдерытами,
крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

Альпака

найлѣпшій металь бѣлый цѣлкомъ до срѣбла подôбный, въ ужитю дуже тревалый. Ложка 57 кр., ложечка 30 кр., хохля злр. 2.50, нôжь 63 кр., вилки 57 кр., десеровый ножикъ 44 кр., вилки 44 кр., ситко до гербаты 35 кр., пôдставка пôдъ шклянку 35 кр. и 40 кр., кошики на булки, тацки до лѣхтарѣвъ, тацы, лѣхтарѣ, корки до фляшокъ и т. п. — Цѣны сталй, цѣнники на жадане

Казіміръ Левицкій
Львôвъ, ул. Трибунальска.
Головный складъ Галичины.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО
купуе и спродае
всякй ефекта и монеты
по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадной провизіи.
Яко добру и певну льокацію поручае:

- **4½%** листы гипотечни.
- **5%** листы гипотечни преміовани.
- **5%** листы гипотечни безъ преміи.
- **4½%** листы Тов. кредитового земс.
- **4½%** листы Банку краевого.
- **4½%** пожичку краеву галицку.
- **4%** пожичку пропинаційну галицку.
- **5%** „ „ буковиньску.
- **4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
- **4½%** пожичку пропинаційну угорску.

4% угорски Облигаціи индемнизаційни,
котри то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного приймае ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосовани, а вже платни мѣстцеви** паперѣ цѣнни, якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцеви,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котри самъ поносить.

Змѣна льокалю.
Зъ днемъ 1 вересня с.р. перенесеною зôстала
РОБÔТНЯ КРАВЕЦКА
Кирила Думина
зъ улици Хорущины ч. 9,
на ул. Коперника ч. 7
въ котрôй по довгôй практицѣ такъ въ краю якъ и за границею, выконують ся всякй роботы въ складъ мои входячи, а именно: Сукнѣ мужески, войскови и дамски, а то: пальта, пальтотики, футра итд.

Дякуючи Впов. П. Т. Публицѣ за дотеперѣшни взгляды прошу о тиже и надальше.

На провинцію высылаю суккѣ на умовленый часъ.

Зъ поважанемъ
Кирило Думинъ,
ул. Коперника 7.

Яковъ Федеръ
бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленомъ.**

ВАЖНЕ
ДЛЯ ПП. ГОСПОДАРѢВЪ, БУДÔВНИЧИХЪ И ИНЖІНИРÔВЪ
Найновѣйшимъ средствомъ консервуючимъ ґонтови дахи штахеты и взагалѣ **всякій матеріялъ деревляный** — есть
очищеный ОЛѢЙ нафтовый,
бо посѣдае ту добру прикмету, що дуже легко всякае въ сухій матеріялъ деревляный, а затыкаючи цѣлкомъ его **поры,** охороняе ôдъ шкôдливыхъ дѣлань повѣтря, а найбôльше хоронить ôдъ вогкости, не допускае щобы дерево пукало, кривило ся и трупѣшѣло.

Проте зъ найлѣпшимъ успѣхомъ належить уживати **Олѣю** нафтового тамъ, де матеріялъ деревляный всегда есть выставленый на дѣлане повѣтря и вогкости, черезъ що дуже легко пôдлягае збпсутю.

Таке до запусканя або покостованя всякого деревляного матеріялу надае ся Олѣй нафтовый *зъ лѣпшимъ успѣхомъ, чѣмъ дорогій покостъ льняный, бо посѣдае ту важну прикмету, що есть выдатнѣйшимъ а безъ порôвнаня, бо теперь бôльше якъ о 38 кр. на кільограмѣ дешевшій ôдъ льняного покосту.*

А коли очищеный олѣй нафтовый **краски натуральнои слоѣвъ дерева не змѣняе,** *проте замѣсть* **дорогого покосту** *до першого грунтованя пôдъ кожду краску олѣйну, зъ вымкомъ бѣлои, для своеи дешевости зô значною користію и* **найлѣпшимъ скуткомъ може уживати ся.** Оденъ кільоґрамъ очищеного олѣю нафтового коштуе 12 кр.

При бôльшôмъ замовленю въ бочкахъ мѣстячихъ **150** кільоґрамôвъ опускаю на кільоґрамѣ 2 кр.

На провінцію высылаю за переказомъ замовленый олѣй до всякихъ стацій зелѣзно дорожныхъ.

Петро Міончиньскій,
власититель рафінеріи нафтовои у Львовѣ, Сикстуска 47.

Кефиръ.
Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выробляе фабрыка выробôвъ гігієнично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылае щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ есть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Понеже новою уставою торговельно-промысловою строго заборонено домокружну продажь вещей церковныхъ обѣзджаючимъ по селахъ и мѣсточкахъ, всякі вещи церковни, якъ фелоны, хоругвы и прч. спродавати, — проте поручае:

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
АНТОНІЯ СТАХІЕВИЧА
въ Тернополи,
Всечестнѣйшому Духовеньству, Брацтвамъ церковнымъ велико заосмотреный складъ матерій церковныхъ на фелоны и спродае по цѣнахъ зниженыхъ **фелоны** (свѣтлй, багряни, зелени и чорни):
зъ вовняного найлучшого адамашку по зр. 30, 34, 40,
зъ пôвшовковыхъ матерій французкихъ по зр. 45, 52, 58,
зъ шовковыхъ матерій французкихъ по зр. 70, 80, 100 и высше.

Хоругви брацкй зъ вовняного найлучшого адамашку зъ вышитыми крестами по зл. 20. зъ образами по зл. 30. — **Хоругви шовкови** по зл. 70 и 75.

Всяку утварь церковну, якъ шалѣ до монстранціи, бурсы, дальматики, стихарѣ и прч. въ великôмъ выборѣ на складѣ.

Направы фелонôвъ приймае ся.

Упрашаю всякй замовленя впростъ до торговлѣ мои адресувати. На жадане высылаю готови церковни до выбору, або прôбки матерій.

I

КВИЗДЫ
выключно прив.
Restitutionsfluid
Вже ôдъ **30 лѣтъ** есть уживана зъ **найлѣпшимъ успѣхомъ** по многихъ **стайняхъ надвôрныхъ,** и въ **бôльшихъ стайняхъ** цивильныхъ и войсковыхъ, для **змôцненя** и **наданя силъ по великихъ змученяхъ** при **звихненяхъ, пôдбитяхъ, сухожиляхъ** и т. д.

Цѣна однои фляшки 1 зр. 50 кр.

Правдивый можна лишень зъ выжше наведеною маркою охоронною получити у всѣхъ аптикахъ и дроґеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:
FRANZ JOHANN KWIZDA
k. u. k. österr. u. k. român. Hoflieferant. Kreisapotheker. Korneuburg bei Wien.

Всякого рода
ВИНА
ЛѢЧНИЧЙ
достати можна кождого часу въ конторѣ
Льеопольда Литыньского
у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

COGNAC
курацiйный
правдивый французскій
первоpядной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылае за послѣплатою
Льеопольдъ Лѣтыньскій,
Львôвъ, ул. Валова 14.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.